

Beretning til Rigsdagen med Hensyn til disse
Finansministeriets Bemærkninger anført:

- at Ministeriet ved, hvad det har udhævet angaaende Afslutningen af de Kasser, hvis Beholdninger ikke kunde hjemfalde til Statens almindelige Finantser, har holdt sig for meget til Finantslovens ydre Form, som ikke her kan være afgørende, idet Lovgivningsmagten har, uden særlige exceptionelle Forfrister, optaget de omhandlede Instituters Indtægter og Udgifter i den almindelige Finantslov og givet dem sælles Regnskabsperiode, hvoraf det følger, at Afslutningen skal skee til samme Tid som for de øvrige Dele af Statsregnskabet;
- at Statsrevisorerne ikke kunne have Noget imod, at de for Finantshovedkassen og de med den i umiddelbar Forbindelse staaende Dyppebørselskasser bestaaende Regler i det væsentlige bibeholdes, da man netop har stræbt at bringe Afslutningstiden saa nær til Finantsaarets Udløb, som Omstændighederne formeentligen tillade; men
- at den af Ministeriet ommeldte Fremgangsmaade med Hensyn til de Specialkasser, hvis Beholdninger tilfalde de almindelige Finantser, forhindrer, at Statsregnskabet kan komme til at give nogen sand Skildring af de virkelige factiske Forhold; thi, naar der t. Ex. endnu i Juli Maaned eller sildigere skeer Ind- eller Udbetalinger gennem en speciel Kasse under et Ministerium, hvilke i Statsregnskabet fremstilles som foregaaende i det forløbne Regnskabsaar, eller naar det Overskud, som viser sig i en saadan Kasse efter dens endelige Afslutning i Juli Maaned eller sildigere, i Statsregnskabet fremstilles som en Beholdning, der var tilstede den 31te Marts, da er denne Fremstilling aabenbart ikke nøjagtig, og, skøndt det gjerne kan indrømmes, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt at ophøre med at optage alle det forløbne Finantsaar vedkommende Ind- og Udbetalinger i Regnskabet for samme netop den Dag, da dette ender, saa bør man dog ikke opgive Bestræbelsen efter, saa meget, som paa nogen Maade gjørligt, at nærme Regnskabet Afslutning

til Aarets Udgang, for at gjøre Regnskab til et saa sandt Billede af de factiske Forhold, som det efter Omstændighederne kan blive;

- at der vel i flere andre Lande er etableret en virkelig Supplementperiode til Finantsaaret, hvilken omfatter adskillige Maaned; men
- at det ogsaa maa erkjendes, at, hvor en saadan Periode er bestemt anordnet og fuldstændigt reguleret, der er den langt mindre betænkelig, end hos os, hvor den for en stor Deel ikkun factisk finder Sted og udvides eller indskrænktes ved den enkelte Ministers, eller, som det næsten synes, den enkelte Regnskabsførers eget Forgodtbefindende, uden at Lovgivningen har fastsat nogen bestemt Regel i denne Henseende, hvilken i Særdeleshed er fornøden, og
- at Statsrevisorerne derfor ikke kunde lade sig overbevise om, at det ikke skulde være nødvendigt at der træffes nye almindelige Bestemmelser om Regnskabernes Afslutning, og at det navnlig, forsaavidt det ikke allerede ligger i den bestaaende Lovgivning, fastsættes, til hvilken Tid alle Statens almindelige og specielle Regnskaber skulle være afsluttede, saa at det Tidspunct, som maatte blive berammet hertil, rykkes saa nær til Regnskabsaarets Udgang som muligt, og at de Regler, som maatte blive givne i saa Henseende, ei alene gøres anvendelige paa de Kasser, som staae i en saadan umiddelbar Forbindelse med den almindelige Finantskasse, at deres eventuelle Overskud indbetales i denne, men ogsaa paa saadanne, som henhøre under separate Instituter, der tjene til at fremme almindelige Statsøiemed, og over hvilke Statsmagterne have fri Raadighed.

En af Statsrevisorerne — Petersen — er endog i den omhandlede Henseende gaaet videre, end de øvrige, idet han har antaget:

- at, naar det engang er bestemt, at Finantsforlaget og det sig dertil knyttende Finantsregnskab angaaer en vis bestemt Periode, bør Regnskabet ogsaa være afsluttet